

Spontane verbossing versus aanplanting

Dit jaar ging het project 'Vergelijking van de vegetatiestructuur en -soortensamenstelling bij spontane verbossing versus bosaanplanting' van start. Dit project gebeurt i.o.v. AMINAL, afd. Bos & Groen en verloopt in samenwerking met het IN en het KBIN.

Zowel vanuit het natuurbeleid als vanuit het huidig bosbeleid wordt de laatste jaren gepleit voor meer aandacht voor natuurlijke processen. In die visie past ook het pleidooi voor de herwaardering van spontane verbossingsprocessen via nietsdoenbeheer of extensieve begrazing. Bij spontane verbossing gaat men ervan uit dat processen zoals bezetting van de standplaats en kroonsluiting geleidelijker verlopen en de bossen zouden ook een grotere heterogeniteit in het horizontaal vlak vertonen, met diverse (eventueel in elkaar overlopende) vegetatietypes, gaande van open vegetaties tot gesloten bos. Aan dergelijke gevarieerde boslandschappen wordt ook een hoge ecologische waarde gekoppeld. De

achtergrondgedachte is dat een hogere structuurdiversiteit tot een hogere soortenrijkdom zou leiden. Maar in hoeverre deze perceptie met de realiteit overeenkomt is nog onvoldoende wetenschappelijk onderbouwd.

Het deelproject dat aan het Instituut wordt uitgewerkt, wil een antwoord formuleren op volgende specifieke **onderzoeksvragen**: (1) Wat zijn de verschillen in de structuur van de boomlaag tussen aanplantingen en spontane verbossingen op voormalig intensieve landbouwgronden? (2) Welke verschillen vertoont de kruidlaag naar soortensamenstelling en bedekking? (3) Welke rol spelen bodemeigenschappen en voorgeschiedenis in de bosontwikkeling? en (4) Wat is de impact van zaadbomen aanwezig in de buurt van het terrein?

Dit jaar ging de meeste aandacht naar het uitwerken van een geschikte proefopzet, op basis van de resultaten verkregen uit twee pilootstudies.

Contactpersonen: Arne Verstraeten,
Luc De Keersmaeker en Kris Vandekerkhove

Braakliggende akkerlanden op zandige bodems worden al snel door berk (*Betula pendula*) gekoloniseerd zoals hier aan het Verloren bos te Lokeren (foto Arne Verstraeten).